

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια Λέβα 15
Εξάμηνος » 8

Εξωτερικού:
Ετήσια φράγκα 20
Εξάμηνος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις
διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και
γραμματία της βουλγ. τραπέζης
δι' επιστολής επί ουτάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσός»
ἐν τῷ ἁ. τμήματι Ἀριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος
διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα
στιγμῶν τιμάται ἘΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται
ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσόν»
ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα
δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προ-
λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
ὅπ' ὀφεί.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

Ἀπευθυντέον: Α la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΟΝ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ἐφ' ἱκανὰς ἤδη ἡμέρας ὅλος ὁ
τῶν ἐγκρίτων δημοσιογραφικῶν ὀρ-
γάνων τῆς Ἑσπερίας καὶ τοῦ Βορ-
ρᾶ γραφιδόπολεμος περιστρέφεται εἰς
τὴν σύλληψιν τῶν νέων νημάτων
τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Αὐσ-
τρικοῦ Κράτους, οἷα ἐξεδηλώθη αὖ-
τι, ἀν' ἐξεδηλώθη, ἐπὶ νέων θά-
σεων ὑπὸ τοῦ λόγου τοῦ Αὐτοκρά-
τορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ καὶ τῶν
τριῶν ἀγορεύσεων τοῦ κόμητος
Kalnoky. Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν νομίζο-
μεν, ὅτι ἡ περίστασις ἦτο ἀξία τοι-
ούτων στρατιωτικῶν παρατάξεων, εἴ-
τε πολεμικῶν εἴτε τιμητικῶν καὶ φι-
λικῶν ὑποθέσεων, ὅτι ἐν τέλει ὡς
μόνον κέρδος οἱ ἐκατέρωθεν τὴν
κλαγγὴν τῶν ὅπλων προκαλέσαντες
ὡς μόνον θ' ἀποκομίσωνται πόρισμα
τὴν δυσφύρητον ἀπὸ τῶν ὁ-
τῆς βοήντων ὡς τῶν. «Ὅταν
καταπαύσῃ ὁ σάλος, θὰ πειραθώμεν
καὶ ἡμεῖς, μικροὶ Ἀνατολίται. διὰ
τὴν τύχην καὶ τὴν ἀγαθὴν ἀποκα-
τάστασιν (!!!; ; ;) τῶν ὁποίων τό-
σον θορυβώδεις καὶ ἐπίσημοι ἀσκοῦν-
ται αἱ τῶν ἰσχυρῶν χριστιανικαὶ μέ-
ριμναι, νὰ ἐξηγήσωμεν, διατὶ οὐδε-
μίαν εὐρίσκομεν ἐπελθοῦσαν μετα-
βολὴν ἐν τῇ Αὐστριακῇ πολιτικῇ, ὅ-
τι δὲ ἐξακολουθεῖ τὸ Αὐστριακὸν
Ανακτοβούλιον τὴν κατακτητικὴν
πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην πορείαν του.
Στηρίζομεν τὴν γνώμην ἡμῶν ἐπ'
αὐτῆς ταύτης τῆς δηλώσεως τοῦ
Kalnoky, παραπέμψαντος τὴν Οὐγ-
ρικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς τὰς
πρὸ ἐπὶ τὰ μὴ νῶν δηλώσεις του
περὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Διὰ τοῦ-
το δὲν φαίνεται ἡμῖν, ὅτι εἶχεν ἄ-
δικον κατ' ἀρχὴν ὁ Οὐγγρος βουλευ-
τῆς cabrigl Ugrou ψέξας σφοδρῶς
τὴν ἐν τῷ Αἰμῷ πολιτικὴν τοῦ Ἀ-
νακτοβουλίου τῆς Βιέννης, μάτην
δὲ ἐπιμένει ν' ἀποφασισθῇ ἡ τα-
κτικὴ ἐν ἐρυθρᾷ βίβλῳ δημοσιεύσεις
τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐν τῷ Αἰμῷ Αὐ-
στριακῶν ἀντιπροσώπων. Καὶ ὁ βα-
λευτῆς δὲ κόμης Albert Apponyi
καίπερ ἐπιδοκιμάζων τὴν διεύθυν-
σιν καὶ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τῆς
ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Μοναρχί-
ας, ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ μέθοδος,
καθ' ἣν διεσπύνεται ἡ πολιτικὴ αὖ-
τι, προκαλεῖ ἐπικρίσεις ἐν πολλοῖς,
διὰ τοῦτο δὲ ἀρνείται αὐτὸς μετὰ
τῆς μειονοφηγίας ψῆφον ἐμπιστοσύ-
νης πρὸς τὸν ὑπουργόν.

Παρὰ πάντα ταῦτα ἐπὶ τοσοῦτον
οὐ μόνον ἐν Βερολίνῳ ἀλλὰ καὶ ἐν
Λονδίνῳ ἐπιστεῦθη, ὅτι οὐσιαστικώ-
τερα πως καὶ ψηλαφητωτέρα ἐπὶ ἡ-
λθεν ἡ διακαλόνισις τῶν Αὐστρορωσ-

σικῶν σχέσεων, ὥστε πλὴν τοῦ γνω-
στοῦ ἐν Γερμανίᾳ γραφιδόπολέμου
ἰδιαιτέραι πληροφορίες πρὸς τὸ «Mé-
morial Diplomatique» τῶν Παρισί-
ων, ἐπιτρέπουν τῇ συναδέλφῳ νὰ
βῇ αἰώσῃ, ὅτι ἡ τρίτη ἀγορεύ-
σις τοῦ κόμητος Kalnoky (ἡ κατὰ
τὴν συνεδρίαν τῆς 9ης Ἰουνίου
κατὰ τὸ ν. ἡμ. ἐν τῇ Αὐστριακῇ ἀν-
τιπροσωπείᾳ, ὑποθέτομεν ἀγγηγγέλη
τῇ ἐπιμόνῳ αἰτήσῃ τοῦ Ανακτοβου-
λίου τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου. Ὁ λόρδος
Rosebery μετὰ τὴν δευτέραν δῆ-
λωσιν, ἥτις εἶχε συγκινήσει ὅλον
τὸν πολιτικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ κόσμον
ἐπέμεινε παρὰ τῷ Ανακτοβουλίῳ
τῆς Βιέννης νὰ ἐξηγηθῇ σαφέστε-
ρον ἐντεῦθεν ἡ τρίτη ἀγορεύσις
τοῦ κόμητος Καλνόκη, ἥτις κατὰ
τὴν συνάδελφον ἦν ὁ by order πα-
νηγυρικὸς τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας.
Ἐν ὅλῃ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἐπιλέ-
γει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς, ἡ Μεγά-
λη Βρετανία ἐνήργησε δραστηρίως
πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν εὐαισθησιῶν
Γουλιέλμου τοῦ δευτέρου κατὰ τοῦ
Αὐστροούγγρου ὑπουργοῦ.

Περαινόντες σήμερον τὰς ὀλίγας
ταύτας λέξεις, διαβεβαιούμεν καὶ τὸν
κόμητα Apponyi καὶ τὸν κ. Ugrou,
καὶ τὴν μειονοφηγίαν ἐν γένει, ὅτι
οὐδόλως εἶναι δυσκόλον αὐτοῖς νὰ
π ο ρ ι σ θ ω σ ι καὶ ἄ λ λ ο θ ε ν
ἐγγράφα περὶ τῆς ἐν τῷ Αἰμῷ, κα-
τακτητικῆς πολιτικῆς τοῦ κόμητος
Kalnoky, τὰ ὅποια νὰ ἔχουσιν ἴσῃν
αὐθεντικότητά πρὸς τὰ Αὐστριακά
τὰ ὅποια τοῖς ἀρνείται ὁ κοινὸς ἐπὶ
τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ

Ἀρχομένου τοῦ μηνὸς Μαΐου εἰχομεν ἀναγ-
γεῖλαι ὅτι ψυχρότης τις εἶχε τότε ἐκδηλωθῇ με-
ταξὺ Βουλγαρίας καὶ Σερβίας, προσελθοῦσα ἐκ
τῆς παραλείψεως τῆς τελευταίας ταύτης τοῦ ν' ἀ-
νακοινώσεως ἐπισήμως δι' εἰδικῶν ἀπεσταλμένων εἰς
τὴν ἐν Σοφίᾳ Αἰλὴν τὴν ἀνάληψιν τῆς βασιλι-
κῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ νεαροῦ βασιλέως Ἀλε-
ξάνδρου, ὡς ἐπράξε πρὸς τὰς λοιπὰς δυνάμεις,
καὶ ὅτι συνεπείᾳ τῆς παραλείψεως ταύτης ἀνε-
χώρησεν ἐκ' ἀδείᾳ ἀορίστου ἀπουσίας ἐκ Βελι-
γραδίου ὁ παρὰ τῇ σερβικῇ κυβερνήσει βούλγα-
ρος ἀντιπρόσωπος κ. Γοράνφ. Τὸ ἐπεισόδιον
τοῦτο ἐπικολοῦθη καὶ ἕτερον ἦτο ἡ κατὰ τὴν
πανηγυρικὴν εἰσοδὸν τοῦ ἡγεμονικοῦ ζεύγους ἐν
Σοφίᾳ ἀπουσία τοῦ σέρβου διπλωματικοῦ πρᾶ-
κτορος, μὴ παρασάντος μετὰ τῶν ξένων ἀντι-
προσώπων καὶ μὴ ὑψώσαντος τὴν σημαίαν αὐ-
τοῦ, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος τὸ παράδειγμα τοῦ
Γάλλου πράκτορος, ἦτοι τελείαν ἀποχήν, γρά-
φει ἡ «Φιλολογία».

Ἢ ἡ στάσις αὕτη τοῦ κ. Στέιτς προεκάλεσε τὴν
κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς Σερβίας ἐπίθεσιν τῆς «Σβορ-
ποδᾶς» δημοσιεύσεως βιαιότατον ἄρθρον, ἀρχό-
μενον οὕτω: «Νὰ σὲ κ λ ω τ σ ῶ ὁ Τοῦρκος μὲ
πεταλωμένον ὑπόδημν πηγαίνει κί ἐρχεται, ἄλ-
λὰ νὰ σὲ λακτίξῃ ὁ γέφυρος μὲ γυμνὸν πόδα
τοῦτο εἶναι ἀνυπόφορον. Μετὰ τὴν παροιμίαν
ταύτην ἡ σοφία ἡ συνάδελφος, διὰ τοῦ αὐτοῦ
πάντοτε ἀποτόμου ὕφους, ἐπεδείκνυν ὅτι ἂν τι

νὲς τῶν μεγάλων δυνάμεων δι' ἑνα ἢ δι' ἄλλον
λόγον δικαιούνται νὰ τηρῶσιν ἡμεμισήμους με-
τὰ τῆς Βουλγαρίας σχέσεις, χωρὶς νὰ παραλεί-
πουν ἐν τοῖς τῶν ἀπόδοσιν τῶν ἀπαιτουμέ-
νων τιμῶν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἡμεμισήμους, ἡ Σερ-
βία ὅμως, τὸ γελοῖον τοῦτο κρατίδιον, ὅπερ κα-
τέπεσεν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ἀφοῦ τὸ ἐπάταξεν
ἡ Βουλγαρία κατὰ τὸ 1885, δὲν δικαιούται νὰ
τηρῇ τοιαύτην συμπεριφορὰν, ἀποκλείουσιν μάλ-
ιστα καὶ τὴν στοιχειώδη ἐξ ἔθιμοντίας καὶ ἁ-
βρότητος στάσιν πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Τέλος, ἡ
«Σβορποδᾶ» κατέληγεν εἰς τὰ ἑξῆς: «Ὅταν οἱ
ἱπποὶ ἀλληλολακτίζονται, οἱ ὄνοι νὰ μὴ παρεμ-
βαίνουν, διότι αὐτοὶ θὰ δεχθῶσι τὰ λακτίσματα.
Οἱ Σέρβοι ν' ἀφήσωσι τὰς δυνάμεις νὰ διευθε-
τῶσι τὰ πράγματα, αὐτοὶ δὲ νὰ κρύπτωσι τὴν
οὐρανὴν τὴν καὶ νὰ προσπαθοῦν νὰ βελτιώσουν
τὴν θέσιν των».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ
Σέρβος πρᾶκτωρ ἐποίησεν παραστάσεις εἰς τὸν
κ. Γραϊκωφ, ἐπικαλεσθεὶς πρὸς τοῦτους καὶ τὴν
ἐπέμβασιν τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἐν Σοφίᾳ δι-
πλωματικοῦ σώματος. «Ὁ κ. Γραϊκωφ ἀπεδοκί-
μασε τὴν γλῶσσαν τῆς «Σβορποδᾶς», ἡ δὲ γαλ-
λιστὴ ἐκδομένη ἐν Σοφίᾳ ἐφημ. «Βουλγαρία»
ἐγραψε λέξεις τινὰς ἐπιτηρικὰς κατὰ τοῦ ἡμε-
μισήμου τούτου ὀργάνου. Οὕτω τὸ ἐπεισόδιον ἐ-
θεωρεῖτο λήξαν ἀνευ περαιτέρω διαστάσεων.

Ἀλλ' ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς σοφιστικῆς «Σβορ-
ποδᾶς» δὲν εἶναι ἐξ ἐκεῖνων οἵτινες ἐνδόλως
καταθέτουν τὰ ὅπλα. Ἐπανερχεται εἰς τὸ ζήτη-
μα καὶ δικαιολογούμενος διὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον
τοῦ λέγει ὅτι ἐξεπλήρωσεν ἱερὸν βουλγαρικὸν
καθῆκον, ὑψώσας φωνὴν κατὰ τῆς πολιτείας τῆς
σερβικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐ-
τῆς κατὰ τὴν εἰς Σοφίαν εἰσοδὸν τοῦ ἡγεμονι-
κοῦ ζεύγους, ἐπαίγεται δὲ τοιαῦτα:

«Ἀν ἐποίει τοῦτο ἄλλο κράτος, δυνάμενον νὰ
ἔχῃ σημασίαν τινὰ ἐν τῇ πανευρωπαϊκῇ χορείᾳ,
ἡ ἄλλο μικρόν, ἀλλ' ὄντως φιλικὸν τῇ Βουλγα-
ρίᾳ, ὡς λόγου χάριν ἡ Ρωμανία, τότε τέλος
πάντων ἡδυνάμεθα νὰ κρύψωμεν τὴν δυσἀρε-
σκίαν ἡμῶν ἄλλὰ νὰ μᾶς πωλῇ ἀγγύο-
ρ ἢ καὶ ἡ Σερβία, νὰ μᾶς λακτίξῃ Ἀθίγγανος
γυμνῷ τῷ ποδὶ, αὐτὸ δὲν ἡδυνάμεθα νὰ παρα-
σώψωμεν.

Περαιτέρω ἐλέγχων τὸν συντάκτην τῆς «Βουλ-
γαρίας» ὡς μονοῦ ὑπαινιγμὸν περὶ μέθης τοῦ
συντάκτου τῆς «Σβορποδᾶς» ἐγενεγκόνη, ἰσχυ-
ρίζεται ὅτι ἐκεῖνος μὲν, ὡς γράφει σήμερον ὑ-
πὲρ τῆς Βουλγαρίας, δύναται νὰ γράψῃ ἀθρίον
ὑπὲρ τῆς Σερβίας ἐν Σερβίᾳ, ὅτι δὲ αὐτὸς μόνον
ἐκ πεποιθήσεως ἐγραφε κατὰ τοῦ Σέρβου ἀντι-
προσώπου. «Ἐὰν ἡ Σερβία δέκοιτο τὰς πρὸς ἡ-
μᾶς σχέσεις αὐτῆς, λέγει, δικαιούται νὰ τὸ γνω-
ρίξῃ τὸ ἔθνος, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, οὐδε-
μίαν αἰτίαν συγγνώμης ἢ συνέντευξιν ἢ κυβέρ-
νησις ὀφείλει νὰ ποιῇται πρὸς τὸν Στάιτς, ὁ-
στις κατὰ τὸν χερμῶνα ἐπεσκέπτετο τὸ ἡγεμονι-
κὸν μέγαρον. Τοιαῦτα, λέγει μεθύσκουσιν ἡμᾶς.
Ἢ μήπως ἡμεῖς, καὶ μέντοι εἴτι ὄντες, δὲν ἔχο-
μεν ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ φιλοτιμίαν»;

Εἴτα δὲ δημοσιεῖται μακρὸν ἄρθρον, σταλὲν
εἰς τὰς σερβικὰς ἐφημερίδας καὶ δυσμενῶς παρι-
στῶν τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ κατάστασιν καὶ ἰσχυρί-
ζεται ὅτι τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο θὰ ἐξῆλθε μόνον ἐκ
τοῦ σερβικοῦ πρακτορείου, διότι οἱ λοιποὶ, λέγει,
ἐν Σοφίᾳ Σέρβοι, διατηροῦσι δημόσια καταστή-
ματα, οὐδὲμῶς ἀπασχολούμενοι ὑπὸ τῆς πο-
λιτικῆς.

Ὁ ὑπαινιγμὸς οὗτος προεκάλεσε πάλιν διπλω-
ματικὰς παραστάσεις, τὸ δὲ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν
ὑπουργείων, ὡς ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται, διέψευ-
σεν, ἐπὶ τῇ βάσει, ὡς λέγει, ἀξιοπιστῶν πληρο-
φοριῶν, τὴν «Σβορποδᾶν» διαβεβαίον ὅτι οὐ-
τε ὁ Σέρβος διπλωματικὸς πρᾶκτωρ οὐτε ἄλλος
τις τῶν ἐν τῷ πρακτορείῳ ἔχει σχέσιν τινὰ
πρὸς τὸν γράψαντα τὸ δυσμενὲς κατὰ τῆς Βουλ-
γαρίας ἄρθρον.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΩΔΗΚΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς ἀναγκαιότατον μέτρον προ-
έβη ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑ-
πουργὸς κ. Κόρπας, ὅσον ἀφορᾷ
τὴν οἰκονομικὴν καὶ λογιστικὴν
ὕπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, ἥτις εὐρί-
σκεται ἐν ἀληθείᾳ λαβυρίνθῳ πε-
ριπλοκῇ καὶ δυσχερὲς ἀποβαίνει
ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς, ὡς ἐκ τῶν
κατὰ καιροῦς ἐκδοθέντων Β, Δι-
αταγμάτων καὶ διαταγῶν τοῦ ὑ-
πουργείου καὶ ἀπασχολεῖ πολλοὺς
ἀξιωματικοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν
ἀναγομένων εἰς αὐτὴν ἐκάστοτε
ζητημάτων. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐσκέφθη
ὅτι ἡ ἀπλοποιήσις αὐτῆς ἢ μάλ-
λον κωδοκοποιήσις ὅλων αὐτῶν
τῶν διαταγμάτων καὶ διατάξεων
θὰ διευκολύνῃ τὴν ὑπηρεσίαν με-
γάλως καὶ πρὸς τοῦτο συνέστησεν
ἐπιτροπὴν ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ἀ-
ξιωματικῶν τοῦ οἰκονομικοῦ κλά-
δου ὅπως κωδοκοποιήσῃ τὴν ὑ-
πηρεσίαν τοῦ στρατοῦ.

Επὶ τούτῳ διετάχθησαν ὅλα τὰ
σώματα τοῦ στρατοῦ ὅπως παρά-
σχωσι πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν ὅσον
τὸ δυνατόν περισσοτέρας πληρο-
ροφίας σχετικὰς πρὸς τὸ ἔργον
ὅπερ ἀνετέθη αὐτῇ.

Τὸ ἔργον ὅπερ ἐπιτελέσῃ ἡ
ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ κρίνῃ ἑτέρα πο-
λυριθμοτέρα ἐπιτροπὴ διορισθησο-
μένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου καὶ συγ-
κροτηθησομένη ἐξ ἀνωτέρων ἀ-
ξιωματικῶν ὅλων τῶν στρατιωτι-
κῶν σωμάτων.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρα-
τιωτικῶν κ. Κόρπα συνεστήθη ἐ-
πιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν ἀ-
ξιωματικῶν τοῦ ἱππικοῦ καὶ ἐνὸς
ὕπιλάρχου ὡς γραμματέως, ἥτις
θέλει παρασκευάσει ἐντὸς ὀρι-
σμένης προθεσμίας νέον κανονι-
σμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας
τοῦ ἱππικοῦ τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος
συνταχθέντος καὶ ἐκδοθέντος κα-
τὰ 1857, καὶ συνεπῶς ὑπολειπο-
μένου κατὰ πολὺ τῶν νέων θε-
ωριῶν, αἵτινες διέπουν τὰ τοῦ ἱπ-
πικοῦ τῶν ἄλλων Κρατῶν. Διὰ
τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐν ταῖς ἐργασί-
αις τῆς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ νέ-
ου ὀργανισμοῦ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν
τῆς τοῦ νεωτέρους κανονισμοῦ
τοῦ ἱππικοῦ τοῦς ἤδη ἐφαρμοζο-
νους ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ
Βελγίᾳ καὶ ὅσας ἀναγκαίας με-
ταρρυθμίσεις τοῦ ἰσχύοντος κανο-
νισμοῦ κατεδείξεν ἡ πείρα ἐν
Ελλάδι.

Εν Βάρνη τη 23 Ιουνίου 1893.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Ἡ ὑγιστέρα πολιτική καὶ διπλωματική ἀρχὴ πρὸς ἐπίτευξιν πολιτικοῦ ἢ ἐθνικοῦ ἀγαθοῦ εἶνε ἀναμφιδόλως ἡ διὰ τῶν καταλλήλων ὀργάνων καλλιέργεια φιλικῶν καὶ εὐλικρινῶν σχέσεων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν τοῦ ἐν ᾧ βιοῖ τις κράτους, ὥστε μᾶλλον διὰ τῆς φιλίας καὶ τῆς ἀτομικῆς θαρρύτητος ἢ τῆς διπλωματικῆς καὶ διεθνoῦς ὁδοῦ νὰ ἐπιτυγχάνῃ τοῦ ποθομένου.

Ταύτην ἀκολουθοῦσι πολλὰ κυβερνήσεις (ἐξαιρουμένης τῆς ἐλληνικῆς) μὴ μετατιθεῖσαι συχνὰ πικρὰ τοὺς ἐν τοῖς διαφόροις κράτεσιν ὑπαλλήλους αὐτῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ συνιστῶντες αὐτοῖς καὶ τὴν ἐπιδίωξιν φιλικῶν σχέσεων μετὰ τῶν ξένων κυβερνήσεων.

Ταύτην, τολμῶμεν νὰ εἰπώμεν, τὴν μόνην ὡγὰ καὶ λυσιτελεῖ ἀρχὴν ἀνάγκη νὰ ἐφαρμόσωμεν πάντες οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ οἰκοῦντες Ἕλληνες, διότι μετὰ τὴν πολιτικὴν ἀποκατάστασιν εἴ τι ἀγαθὸν προσεγένετο ἡμῖν ἀναμφιδόλως ὑφείλεται εἰς τὴν νομοταγὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς συμπεριφορὰν. Ἐὰν δὲ ἐν τῇ ζητήμασιν ἀπέτυχεν ἡ μέθοδος αὕτη, τὴν αἰτίαν τῆς ἀποτυχίας ζητήτεον εἰς βαθυτέρας πολιτικὰς βλέψεις μὴ πτοουμένας οὔτε πρὸ τῶν νομίμων διαδηλώσεων, ἀλλ' οὐδὲ πρὸ τῶν διπλωματικωτέρων διαδημάτων!

Λέγομεν τὴν γνώμην ἡμῶν, ἀλλ' ἀπαιτοῦμεν νὰ μὴ παρεξηγηθῇ, μηδὲ νομίσῃ τις ὅτι ἀντλοῦμεν αὐτὴν ἐκ τεθλομένης πηγῆς!

Συνιστῶντες αὐτὴν ἀπροκαλύπτως εἰς τοὺς ἰθὺνοντας τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ κοινοτικά ἡμῶν κειμήλια, ἥτοι τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς ἐφόρους, διδασκάλους κτλ. συνιστῶμεν ἅμα τοῖς ἀρμόδιοις ὅπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια πρὸς συγκεντρωσιν πασῶν τῶν δυνάμεων ἡμῶν ἐξ ἧς μόνον δυνάμεθα νὰ προσδοκώμεν ἐθνικὴν μακροβιότητα!

Τὸ πρῶτον εἶνε πολιτικὸν ἡμῶν καθήκον, τὸ δὲ δεύτερον πολιτικὸν δικαίωμα, τοῦ ὁποίου τὴν εὐεργετικὴν δύναμιν εἰσέτι δὲν συνησθάνθημεν χάρις εἰς τοὺς διεθνoῦς ὀνoντας ἡμᾶς.

Λ.

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἰδοὺ καὶ μία εὐχάριστος εἰδησις διὰ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἡγγέθη τηλεγραφικῶς ἐκ Σοφίας, ὅτι ἡπεγράφη ἐκεῖ μεταξὺ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἕλληνος ἐπιτετραμμένου ἡ ἀπορῶσα τὸ ζήτημα τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας ἐν Βουλγαρίᾳ σύμβασις, ἣ τις κατηρίσθη συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως. Οὕτω θὰ ἐκλείψωσιν εἰς τὸ μέλλον πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε ἀναφυόμεναι δυσχερεῖαι πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν Ἕλληνων ἰθαγενῶν ἐν Βουλγαρίᾳ.

Αἱ διατάξεις τῆς ἐπισήμου τούτης συμφωνίας, ἥτις θέλει ἀρμοδίως ἀνακοινωθῇ πρὸς ἀπάσας τὰς διοικητικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς Ἡγεμονίας ἔχουσι κατ' ἀκριβὴν μετάφρασιν ὡς ἑξῆς:

«Πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἀμφισβητούμενων ζητημάτων ἐλληνικῆς ὑπηκοότητος ἅτινα ἐγείρονται ἐν Βουλγαρίᾳ ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων δι' αἷς προνοοῦσι τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τῆς Συμφωνίας τῆς 10)22 Ιανουαρίου 1885, ἡς αἱ διατάξεις διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ἅπαντος τοῦ βουλγαρικοῦ ἐδάφους ἡ ἡγεμονικὴ κυβερνήσις καθιέρωσε τὰ ἑξῆς:

1) Οἱ ἐκ Βουλγαρίας καταγόμενοι ἐπὶ τῆς ἰθαγενείας τῶν ὁποίων ἡγέρθη ἀμφισβήτησις μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1891, θὰ ἀναγνωρίζωνται ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες, ἐὰν κατέχωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα διαπιστοῦντα ὅτι νομίμως ἐκτίσαντο τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα.

2) Οἱ ἐκ Βουλγαρίας καταγόμενοι ἐπὶ τῆς ἰθαγενείας τῶν ὁποίων δὲν εἶχεν ἐγερθεῖ ἀμφισβήτησις μέχρι τῆς προηγηθείσης χρονολογίας, θ' ἀναγνωρίζωνται ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες, ἐὰν κατέχωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα διαπιστοῦντα ὅτι νομίμως ἐκτίσαντο τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ βουλγαρικῷ στρατῷ, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ ἰσχύοντες νόμους.

3) Ὁ ἀναγνωρίζωνται ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες:

α) Ἐκεῖνοι οἵτινες μεταβάντες εἰς Ἑλλάδα μέχρι τοῦ τέλους Δεκεμβρίου 1891 ὅπως ἀκολουθήσωσι μαθήματα ἐν τοῖς σχολείοις καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν ἠθελον ἀποδείξῃ ὅτι νομίμως ἀπέκτησαν τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα.

β) Ἐκεῖνοι οἵτινες καταταχθέντες ὡς ἐθελονταὶ ἔχουσιν ἰδὴ ὑπηρετήσῃ εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ.

4) Ἡδιότης Ἕλληνας ὑπηκόου ἀνα-

γνωρίζεται τοῖς καταγομένοις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν αἰτίνες προσητήθησαν τῇ Ἑλλάδι δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

5) Ἐννοεῖται ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων θέλουσιν ἀποκτήσῃ τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα ὑφείλουσι προηγουμένως νάποτίσωσι τὰ πρὸς τὸ Βουλγαρικὸν κράτος ὑφειλόμενα παρ' αὐτῶν διὰ καθυστέρουμένους τυχόν πρὸς τὸ δημόσιον φόρους.

* *

Ἰδοὺ καὶ ἡ μετάφρασις τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 2 τῆς ἀπὸ 10)22 Ιανουαρίου 1885 Ἑλληνοβουλγαρικῆς συμβάσεως περὶ τῶν ἀνωτέρω γίνεται μνεῖα:

1) Ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον ἀποκτήσῃ τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου.

Τῆς Ἡγεμονίας οὐσης τῆς νομίμου κληρονόμου τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τῆς Οθωμαν. Αυτοκρατορίας ἐπὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους, ἡ Ἡγεμονικὴ κυβερνήσις θὰ ἐξακολουθῇ ἀναγνωρίζουσα ὡς ὑπήκοους Ἕλληνας ἐκεῖνους τῶν κατοίκων τῆς Ἡγεμονίας δι' οὓς δὲν ἠθελεν ἀποδειχθῇ.

α) Οἱ ἐπλήρωσαν εἰς τὴν Οθωμαν. διοίκησιν τὸν κεφαλικὸν φόρον χαρὰ τς μετατραπέντα εἰς μ. π. ε. δ. ε. λ. ἀσκεριέ.

β) Οἱ αἱ ὑποθέσεις των πολιτικαὶ τε καὶ ποινικαὶ ὑπῆγοντο ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Οθωμαν. δικαστηρίων, ἀνευ τῆς παρουσίας τοῦ προξενικοῦ ἐτρόπου.

γ) Οἱ διετέλουν ἐν τῇ τουρκικῇ ὑπηρεσίᾳ εἴτε ὡς μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, εἴτε ὡς δικασταὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς καὶ ἐμπορικοῖς δικαστηρίοις.

2) Ἐκεῖνοι οἵτινες ἀξιοῦσιν ὅτι ἐκτίσαντο τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου καὶ μέχρι τῆς καταρτίσεως τῆς Συνθήκης εἰς Ἡγεμονίαν.

Οἱ τῆς κατηγορίας ταύτης δὲν θάναγνωρίζωνται ὡς ὑπήκοοι Ἕλληνες εἰμὴ ἐὰν μεταβάντες εἰς Ἑλλάδα ἔχωσι διαμείνει διαρκῶς καθ' ὅλον τὸν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν νόμων ἀπαιτούμενον χρόνον καὶ ἐκπληρώσῃ πᾶσας τὰς ἄλλας ἀπαιτούμενας διατυπώσεις, ὅτι ἔχουσιν ὁμώσει τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου καὶ ἔχουσιν ἐγγραφῇ ὡς δημόται ἐν τινι τῶν δήμων τοῦ βασιλείου.

ΚΡΙΣΙΣ

Κατὰ τὰ φαινόμενα, ἡ Βουλγαρία πλέει εἰς χρυσόν. Ἡ «Τράπεζα τῶν αὐστριακῶν χωρῶν» προσέφερεν εἰς τὸν δῆμον Σοφίας δάνειον δώδεκα ἐκατομμυρίων φράγκων πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργων ἐξωραϊσμοῦ καὶ ὑγιεινῆς, ἀλλ'

ἡ κυβέρνησις δὲν ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ἔχουσα δὲ αὕτη ἀφθονὰ χρήματα ἐκ τοῦ προσφάτου δανείου, προκατέβαλεν εἰς τὸν δῆμον πέντε ἑκατομ. φράγκων δι' ὧν πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ὁ φωτισμός τῆς πόλεως δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός καὶ νὰ ὀρυχθῶσιν ὄχεοί. Ἔτερα κεφάλαια πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσι διὰ τῆς ἰδρύσεως Αὐστροβουλγαρικῆς Τραπεζῆς συμπράξει τῆς ἐν Βερολίῳ «Γερμανικῆς Τραπεζῆς» καὶ τοῦ «Τραπεζικοῦ Συνδέσμου» τῆς Βιέννης.

ΑΒΡΟΤΗΣ

Ἐκ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν πενηκονταετίαν ὑπουργῶν ὑποδεεστέρων κρατῶν οὐδεὶς, ἐξαίρεσι τοῦ Καβούρ καὶ ἐν μέρει τοῦ Βάϋστ, ἐκτίσαστο ἐν τῇ κοινῇ γνώμῃ τῆς Εὐρώπης οἷαν ὁ Σταμπολῶφ ἐξαίρετικὴν θέσιν, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον. Πρὸ δύο μηνῶν ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργός, ἀπερχόμενος εἰς τοὺς γάμους τῆς Α. Β. Υ. ἐξενίσθη ἐν Πιερσάντῃ, ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ κτηματίου Γουλιέλμου Σέστη, πρὸ τινων δὲ ἡμερῶν ὑπεράνω τῆς πύλης τοῦ μεγάρου ἐστήθη μαρμαρινὴ πλάξ λέγουσα: «Ὁ Σταμπολῶφ τῇ 20 Ἀπριλίου 1893 ἀπερχόμενος εἰς τὴν ἐπαυλιν τοῦ Πιανόρε, ἐνθα ἐτελοῦντο οἱ γάμοι τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας Λουΐζης, ἐξενίσθη ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ».

ΑΦΙΞΙΣ

Ἀπὸ χθὲς ἡ πόλις ἡμῶν φιλοξενεῖ τὸν γνωστὸν Ἕλληνα ἐργοστασιάρχην κ. Ἀνδρέαν Καμπάν. Περιοδεύει ἀπὸ τινος πρὸς ἐγκτάστασιν πρακτόρων διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ πεφημισμένον Κονιάκ αὐτοῦ, τὸ γνήσιον ἐκ σταφυλῶν τῆς Ἀττικῆς. Τὸ κονιάκ του τὸ τόσῳ διαδεδομένον ἀπανταχοῦ θὰ εἰσαχθῇ ἀναμφιδόλως διὰ τὸ ὑπέροχον τοῦ ποιoῦ του καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ ἀντικαθιστῶν τὰ ὑποπτα εὐρωπαϊκά. Ο κ. Α. Καμπὰς μετὰ βραχείαν ἐνταῦθα διαμονὴν ἀναχωρεῖ διὰ Ρουσσουκίου εἰς Ρουμανίαν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΝΕΛΙ-ΔΩΦ

Γράφει ὁ βιενναῖος ἀνταποκριτῆς τῆς «Σημαίας». ἐνφ' ἡ ἀποχὴ ἐνὸς μέλους τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, (τοῦ πράκτορος τῆς Σερβίας) κατὰ τὴν δεξίωσιν τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου ἐν Σοφίᾳ, ἐπροξένησε δυσαρεσκείας μεταξύ

(9) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (9)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ

ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΛΙΟΥ

Κεφάλ. Α.

(συνέχεια)

Ἡ Γετρούδη Νίξεν διανύουσα ὡς καὶ ἡ Λουκία τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἦτο ἀπ' ἐναντίας ἀναστήματος ὑψηλοῦ καὶ ἰδὴ ὠρίμου. Ἐφαίνετο πρεσβυτέρα ἐκείνης μὲ τοὺς

μέλανας πλοκάμους τῆς, οἱ ὅποιοι ἐκόσμων ἓνα ὑπερπράγως ὑψούμενον τράχηλον. Ἡ ἔκφρασις τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἦτο αὐστηρά, ἐνίοτε ὀριμεῖα, πρὸς δὲ κλασικῆς καθαρότητος. Ἐκ τῶν ἀορίστως κεχρωματισμένων ὀφθαλμῶν τῆς διεφαίνετο μεγάλη ἐνέργεια καὶ στερεότης χαρακτήρος, ἐκ τοῦ μετρίου ἀμφιεσμοῦ τῆς ἡ πενία.

Ἡ Λουκία ἐρρίφθη ἀμέσως ὡς χρυσάλλις μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας πρὸς τὴν βαδῶς ἀκίνητοῦσαν Μαρίαν, ἐνφ' ἡ Γετρούδη βραδέως προσῆλθεν εἰς αὐτήν.

«Τὰ ἡξέρω ὅλα» ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς τῆς Μαρίας ἡ Λουκία. «Εἶσαι πολὺ πλουσία. Θὰ συνάψωμεν φιλίαν.» Καὶ ταῦτα λέγουσα τῇ προσήνεγκε τὰ ῥόδινα χεῖλη τῆς πρὸς φίλημα. «Ἐπιθυμεῖς;

Ἡ Μαρία, συνεσταλμένη ὡς πάντοτε, ἐδέχθη τὸ φιλοφρόνημα τοῦτο τῶν χρη-

μάτων τῆς ἀνευ ἀντιρρήσεως. Οτε ὁ μὴ παρητήρησε τὸ ἰδιαιτερον ἐκεῖνο μειδίαμα περὶ τὰ χεῖλη τῆς Γετρούδης ὁρμεμφύτως ἀπεστράφη ἀπὸ τοῦ θελκτικοῦ ἐκείνου πλάσματος.

«Παρακαλῶ, βιάζομαι,» εἶπεν ἡ Γετρούδη ἀποσυρομένη.

Ἡ Μαρία ἔτεινεν αὐτῇ τὴν χεῖρά τῆς.

Αὕτη ἔθλιψε ταύτην ἐλαφρῶς καὶ ἐστράφη ἔπειτα μὲ μίαν ἐρώτησιν πρὸς τὴν διευθύντριαν, μεθ' ἣν ἐγκατέλειψε τὸ δαμάτιον.

Κεφάλαιον Β!

Διὰ τῆς Λουκίας Τρέφφιλιγεν ἀνεζωογονήθη τὸ ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα. Τὸ ἀνήσυχον αὐτῆς πνεῦμα ἐξήτει πανταχοῦ διασκέδασιν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἐπετύχανεν. Ἐγνώριζε

διὰ τοῦ ἀξιεράστου αὐτῆς τρόπου καὶ τῆς κολακείας ν' ἀποκτᾷ τὴν εὖνοιαν πάντων τῶν ἀνθρώπων. Μόνον ἀπέναντι τῆς Γετρούδης Νίξεν ἀπετύχανον ὅλα τὰ τεχνάσματά τῆς. Ἡ Μαρία ἀπ' ἐναντίας πεπεισμένη περὶ τῆς εὐλικρινείας τῶν διαβεβαιώσεων τῆς καὶ παρακινουμένη ὑπὸ τῆς πλήρους ἀγάπης καρδίας τῆς, ἀφωσιώθη μετὰ θαυμασμοῦ εἰς τὴν ὠραίαν κόρην.

«Ἀφες τὴν Γετρούδην, ὡς γέροντα καθηγητὴν, νὰ τρέχῃ τὸν δρόμον τῆς,» ἔλεγεν ἡ Λουκία εἰρωνικῶς. «Ἐργάζεται ὡς ζῶον, ὡς νὰ εἶναι ὑποψήφιος διδάκτωρ καὶ συγχρόνως εἶνε φιλάργυρος ὡς—»

«Διότι εἶνε πτωχή,» εἶπεν ἡ Μαρία διακόπτουσα.

«Ἀχ, ἔχει ἀρκετὰ χρήματα εἰς τὸ θάλαντιον, ἀλλὰ δὲν ἀγοράζει οὐδὲ ἐν

αυλῶν καὶ κυβερνήσεων, ἡ συμμετοχὴ ἐνὸς ἄλλου, τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Τουρκίας Ρεσίδ βέη λέγεται ὅτι ἐλύπησε μεγάλως τὸν κ. Νέλιδωφ, ὅστις τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπέβη τῆς θαλαμηγοῦ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας, μεταβαίνων εἰς ἐκδρομὴν ἀνὰ τὰς ἐλληνικὰς νήσους τὰς διατελούσας ὑπὸ τὴν τουρκικὴν ἐξουσίαν. Κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τοῦ ἔτους ἡ περιόδεια αὐτῇ τοῦ Ρώσσου πρεσβευτοῦ θεωρεῖται ὡς λίαν δυσάρεστος εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν. Τὰ συμπεράσματα ὅμως τῶν βιενναίων ἐφημερίδων ἐκ τῶν ἐπεισοδίων τούτων εἶνε λίαν ὑπερβολικά. Ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία θὰ μείνουν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁ Νέλιδωφ θὰ ἐπανακάμψῃ ἐκ τῆς περιόδου του, καὶ ἐκεῖ τὰ πράγματα θὰ λήξωσι. Οὐχὶ ἀνευ λόγου ἡ γενικὴ κατάστασις παρίσταται εἰρηγικωτάτῃ εἰς ἀνωτέρους πολιτικούς κύκλους.

ΕΛΛ. ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἡ «Πολ. Ἀνταπόκρισις» τῆς Βιέννης ἐν μακρᾷ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπιτολῇ, ἀφηγουμένη λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν σύμβασιν, ἐπιλέγει· «Δὲν ὑπῆρχε καιρὸς, ὅπως ζητηθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Βουλῆς, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις, παριστάσα τὴν διαγωγὴν τῆς κυβερνήσεως ὡς πραγματικόν, ἐλπίζει ν' ἀνατρέψῃ αὐτὴν κατὰ τὴν προσεχῇ Σύνοδον. Ἀλλ' ἡ κυβέρνησις οὐδαμῶς σπεύδει νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν, προσπαθεῖ δὲ νὰ στερεώσῃ τὴν θέσιν τῆς δι' ἡθικῶν ἐπιτυχίων μέχρι τοῦ Οκτωβρίου. Πράγματι, ἐπιδεικνύουσα εὐστάθειαν καὶ σοβαρὰν θέλησιν, θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιδόκιμασίαν τῆς χώρας. Αὐστηροτέρα διαχείρισις, ἐξοβελισμὸς τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ νεποτισμοῦ, ἐπίτευξις πραγματικῶν οικονομικῶν, μεταρρυθμίσεων τοῦ φορολογικοῦ συστήματος καὶ ἄλλα τοιαῦτα μέτρα, ἐφαρμοζόμενα εὐσταθῶς, ἀσφαλίζουσιν εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον πλειοψηφίαν, οἷα ἡ ὑποστηρίξασα Δεληγιάννην καὶ Τρικοῦλην».

ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΣ

Αἱ περὶ συμβιβασμοῦ προτάσεις, ἃς ὑποβάλλει ἡ πορτογαλικὴ κυβέρνησις εἰς τοὺς δανειστάς τῆς, ναυαγοῦσιν ἐνὼπιον τῆς ἀρνήσεως τοῦ ν' ἀποδεχθῇ τὸν ξενικὸν ἔλεγχον, Ὁ παρισινὸς «Καιρὸς» γράφει ἐπὶ τοῦ ἐνεστώτος σταδίου τῶν διαπραγματεύσεων· «Οἱ δα-

νείσται οὐδὲν ζητοῦσι τὸ ὑπερβαῖνον τὰς οικονομικὰς δυνάμεις τῆς χώρας. Ζητοῦσιν ἀπλῶς τὴν δικαιολογίαν καὶ τὴν ἐξέλεγγιν τῶν ὑποβαλλομένων αὐτοῖς προτάσεων. «Δότε ἡμῖν τὰ μέσα (λέγουσι) νὰ καταστρώσωμεν ἀκριβῆ τὸν ἰσολογισμόν τῆς θέσεώς σας καὶ νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν εἰσπράττετε καὶ τὴν δαπανᾶτε. Καὶ ἡμῶν συμφέρον ἐστὶν νὰ μὴ διακοπῇ ἡ κανονικὴ «οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Επιθυμοῦμεν ὅπως νὰ μορφώσωμεν γνώμην περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν ὑμετέρων προσπαθειῶν». Δυστυχῶς οἱ δανεῖζοντες εἰς ξένα κράτη δυσχερέστατα ἐπιτυχάνουσι τὸ δικαίωμα τοῦ τοῦ ἐλέγχου. Ἡ Πορτογαλία ἐδέχετο ἐπὶ πολὺ προθύμως καὶ ἀσυζητητὰ χρήματα τῶν Εὐρωπαίων κεφαλαιούχων. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε πρόκειται ν' ἀποδώσῃ, ἡ τοῦλάχιστον νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν δανειστών, ὅπως μὴ διακοπῇ ἐντελῶς ἡ ὑπηρεσία τοῦ δημοσίου χρέους, κομπορρημονεῖ καὶ ἀξιοῖ νὰ δώσῃ οἰκιοθελῶς ὅ,τι θέλει. Προάγει μάλιστα τὴν περιφρόνησιν πρὸς πᾶσαν συζήτησιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κηρύττει διὰ τῶν ὀργάνων τῆς ὅτι σχεδὸν πάντα τὰ ξενικὰ κομητὰ ἀπεδέχθησαν τοὺς ὅρους, οὓς ἐψήφισαν αὐθαρέτως αἱ Βουλαί. Ἀλλὰ, τοῦναντίον, τὰ κομητὰ τῶν ὁμολογιούχων διαμαρτύρονται ἐντονώτατα κατὰ τῆς διαγωγῆς τῆς πορτογαλικῆς κυβερνήσεως».

ΡΩΣΣΙΑ

Κατὰ τὴν «Εφ. τῆς Μόσχας» ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις μελετᾷ νὰ προβῇ εἰς μέτρον, ὅπερ βεβαίως εἶναι προωρισμένον ἅν προκάλεσεν τὴν ὑπόνοιαν τῶν ἄλλων μεγάλων δυνάμεων. πρόκειται περὶ τῆς συγκροτήσεως μονίμου ρωσικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου ἐκ 15—20 πλοίων. Ἡ «Εθνικ. Εφημερίς» τοῦ Βερολίνου ἐξαίρει τὴν πολιτικὴν σπουδαιότητα τοῦ μέτρου τούτου ἐπιλέγουσα ὅτι ἡ Ρωσσία ἔχει νῦν ἐν τῇ Εὐξείνῃ ἰσχυρότατον στόλον ἐκ πλοίων 60 ἐν οἷς ἐννέα θωρηκτὰ. «Ἡ συγκρότησις μονίμου Ρωσικοῦ στόλου ἐν τῇ Μεσογείᾳ γράφει πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ ἔγκριτον πρωσσικὸν φύλλον εἶναι κίνημα σημαντικώτατον. Καὶ ἄλλοτε ἀπεπειράθη ἡ Ρωσσία νὰ ἰδρῇ ναυτικούς σταθμούς ἐν τῇ Μεσογείᾳ καὶ τῇ Ἀδριατικῇ ἀλλ' ἀπέ-

τυχε πάντοτε. Σήμερον αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις φαίνονται εὐμενέστεραι εἰς τὰ σχέδιά τῆς· ἐντεῦθεν δὲ εἰς δεινὴν περιέρχεται θέσιν ἡ Τουρκία τιθεμένη μετὰ τὸν δύο πυρῶν, τοῦ ρωσικοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου καὶ τοῦ ρωσικοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, ὧν ἡ συνένωσις, ἐν δεδομένη τινὶ στιγμῇ, δὲν θ' ἀποβῇ λίαν δυσκατόρθωτος».

ΣΕΡΒΙΑ

Παρὰ τὴν δυσπιστίαν ἣν ἐγέννησεν ἡ ἐν Ἑλλάδι κρίσις ὁ Σέρβος ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν Βοῦϊτςκατάρθωσε νὰ συνομολογήσῃ τὸ νέον δάνειον ἐκ 44 ἐκατομμυρίων φράγκων ὀνομαστικῶν πρὸς τὴν ἐν Βιέννῃ Τράπεζαν τῶν Αὐστριακῶν χωρῶν καὶ τὴν ἐν Παρισίοις Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν. Τὸ δάνειον θ' ἀποφέρει τόκον 5 τοῖς ἑκατὸν, οἱ ἐκδότης ἀνέλαβον αὐτὸ εἰς τὰ 76.

Ὡς ἐγγόνησις παρεχωρήθησαν πρόσθετα ἐκκαίδεκατημόρια τῶν φόρων καὶ τὸ ἐλεύθερον μέρος τοῦ μονοπωλίου τοῦ ἄλατος. Ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δανείου θὰ καλυφθῇ ἡ προκαταβολὴ ἐξ ὀκτῶ ἐκατομμυρίων φράγκων ὑπὲρ στρατιωτικῶν παρασκευῶν ἡ σιδηροδρομικὴ ὀφειλὴ καὶ ἐν γένει τὸ κυμαίνόμενον χρέος.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Σκόνφινας ὁ νεαρὸς καὶ τολμηρὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος θ' ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σουλτάνου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Κάϊρο — 22 Ιουνίου — Τὸ Ρέουτερ ἀγγέλλει ὅτι ὁ λόρδος Κρόμερ θ' ἀναχωρήσῃ αὐριον εἰς Κάρλοβαδ.

Παρίσι — Οἱ φοιτηταὶ διωργάνωσιν διαδηλώσεις θορυβωδέστατας πρὸς τὴν νομαρχίαν, τῆς ἀστυνομίας. Αὐρίον φοβοῦνται σπεδαίως ταραχὰς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ταφῆς τοῦ Μαρσανέλ, φονευθέντος μετὲ μεσημβρίαν χωρὶς νὰ συμμετάσχη τῆς διαδηλώσεως. Μετὰ μεσημβρίαν χιλιάς φοιτητῶν ἀνεχώρησαν ἐκ τῆς Σορβόννης, διηυθύνθησαν πρὸς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μπουρμπῶν κραυγάζοντες. Αἱ κηλίδες τῶν ἀνακτόρων ἦσαν κλεισταί, ἔξωθεν ἐστάθμευον περὶ τὰς 2000 φοιτητῶν ἡ περιέργων.

Παρίσι — Ἀντιπροσωπεῖα

ἐκ τῶν διαδηλωτῶν φοιτητῶν ἐγένετο δεκτὴ ἐν τῇ μεγάρῳ Μπουρμπῶν, διεσκορπίσθησαν εἴτα οἱ φοιτηταὶ ἐπὶ τῇ διαβεβαίωσει ἐνὸς βουλευτοῦ ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας θέλει παυθῇ.

Αὐτὸ θί — αὐθήμερόν — Ἡ Βουλὴ ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, Παιδείας, Καλῶν Τεχνῶν, Ἐκκλησιαστικῶν. Ἡ Βουλὴ συζητεῖ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν. Ἐπιμένει πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ναυπηγήσεως ταχέων πλοίων ἀλλ' ἐλαφρῶν, ὁ Λοκρῶ, λέγει, ὅτι ἡ Γαλλία μετὰ εἰκοσαετῆς προσπάθειας, δύναται νὰ ἀντιτάξῃ εἰς τὰς ἀγγλικὰς δυνάμεις καὶ εἰς τὰς τῆς Τριπλῆς συμμαχίας μόνον ἐννέα πλοῖα ἀπέναντι 37.

Παρίσι — αὐθήμερόν — Ἡ Βουλὴ ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμόν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Ὁ Μιλλεράνδ ἐπερωτᾷ περὶ τῶν συμβεβηκότων εἰς τοὺς φοιτηταί. Μάμφεται τὴν ἀδικαιολόγητον σκαιότητα τῆς ἀστυνομίας. Ἐπερωτᾷ δὲ τίνα μέτρα οἱ ὑπουργοὶ σκέπτονται νὰ λάβωσι. Ζητεῖ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ὁ Δουπουὶ λέγει ὅτι ὅταν τὰ ὄργανα τῆς κεντρικῆς ταξιαρχίας προσεπάθησαν νὰ διαλύσωσι τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Σορβόννης, ἐρρίφθησαν ἐκ τοῦ ἔξωστου καφενεῖου τινός, εἰς ἀξιοματικὸς τῆς ἀστυνομίας ἐπληρώθη, ἡ κυβέρνησις θ' ἀναζητήσῃ τοὺς ὑπευθύνους, θὰ τιμωρήσῃ δὲ τοὺς ὑπαιτίους. (Κίνησις, χειροκροτήματα)

Κωνσταντινούπολις — 22 Ιουνίου — Ὁ Ραῖρ πασσάς πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων ἔργων διωρίσθη γενικὸς διευθυντὴς τῶν ἐρμέσεων φόρων. Παρίσι — 23 Ιουνίου — Ὁ Λοζὲ παρητήθη, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις θέλει δεχθῇ τὴν παραίτησιν τοῦ μόνου μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Βερολίνον — αὐθήμερόν — Ἐκηρύχθη ἡ ἐναρξὶς τοῦ Ράιχσταγ. Προήδρευε ὁ πρεσβύτερος τῆς ἡλικίας ὁ Αὐτοκράτωρ ἐν τῇ λόγῳ τοῦ ὑπέμνησεν ὅτι κατετέθη τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ εἶχεν ἀπορριφθῇ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Ράιχσταγ, τοῦ καὶ τούτου ἐνεκα διαλυθέντος περὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς καταστάσεως λέγει ὅτι αὐτὴ οὐδόλως μετεβλήθη, αἱ δὲ τῆς Αὐτοκρατορίας σχέσεις μετ' ὅλων τῶν ξένων κρατῶν φέρουσι χαρακτῆρα ὅλως φιλικόν. Ἡ ἐπταετία λήγει τὸ προσεχὲς ἔαρ. Ζητεῖ δὲ ταχεῖαν σύσκεψιν περὶ τοῦ νομοσχεδίου, καταλήγει δὲ ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπομινῆσκων ὅτι ἡ διατήρησις τῆς Γερμανικῆς ἐνώσεως εἶνε καθήκον πλέον ἢ ἱερὸν, ἀλλὰ τὸ καθήκον τοῦτο δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ μόνον ἐάν ἡ Γερμανία εἶνε ἀρκούντως ἰσχυρὸ ὥστε νὰ διατελῇ ὡς ἐγγύησις τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης. Μετὰ τὸν λόγον τούτον, ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξ αὐτοσχεδίου προσέθηκε καὶ ἄλλας ζινὰς λέξεις εἰθε ὁ Υἱστος νὰ σᾷς εὐλογίῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐντίμου τούτου ἔργου πρὸς εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος ἡμῶν. Ἀμήν!

(Ζωρὰ χειροκροτήματα)

κομμάτι γλύκισμα. Γνωρίζεις, τί ἦτο ὁ πατήρ τῆς;

«Διδάσκαλος. Ἡ μήτηρ τῆς ἔχει μόνον τὴν μικρὰν τῆς σύνταξιν».

«Νά, τότε ἤθελον νὰ γνωρίξω ποῖος τὴν διατηρεῖ εἰς τὸ πολυδάπανον τοῦτο κατ'οἶκτον εἰς τὸ πολυέξοδον αὐτὸ ἐκ παιδευτήριον!»

Ἡ Μαρία ἀνύψωσε τοὺς ὤμους. «Ἐρωτήσατέ την!»

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσῆλθεν ἡ Γερτρούδη εἰς τὴν θύραν. Ἡ Λουκία ὤρμησεν αὐθαδῶς πρὸς αὐτὴν λέγουσα: «Πέσμας, Γερτρούδη, ποῖος κυρίως σὲ διατηρεῖ καὶ σπουδάζεις ἐδῶ;»

Ἡ νεαρὰ κόρη ἠρυσθίασε πρὸς στιγμὴν, ἔπειτα ἔλαβε ψυχροτάτην ἐκφρασίν τῆς ἀπαθείας τῆς καὶ ἀπῆλθε συντόμως: «τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρει κανένα, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον σᾶς τὰς δύο!»

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ Μαρία συνῆγε τὰ πράγματά τῆς. Ἦτο Ἰούλιος, αἱ δὲ παύσεις ἤρχίζον. Τὴν ἀνέμενον ἐν τῇ δασαρχείῳ. Καὶ ταύτην τὴν φορὰν εὐρίσκετο ἐκεῖ καὶ ὁ Ρόλφ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σιδηροδρομικοῦ ταξιδίου ἡ Μαρία ὁσάκις ἐνεθυμεῖτο ὅτι καὶ αὐτὸς εὐρίσκετο ἐκεῖ, αἰσθητὰ ἀνυπομονησίας καὶ προσδοκίας τὴν κατελάμβανε, ὥς νὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ πηδῇ ἐκ τῆς ἀμάξης.

Τέλος ὁ σιδηροδρομικὸς συρμὸς ἔστη πρὸ τοῦ μικροῦ σταθμοῦ. Ἡ νεαρὰ κόρη ἔρριπεν ἐν βλέμμα διὰ τοῦ παραθύρου. Ἰστατο ἐκεῖ ὅπισθεν τοῦ οικοδομήματος τοῦ σταθμοῦ ἡ γνωστὴ μικρὰ ἄρμα ἐξευγμένη εἰς τὸν γηραιὸν λευκὸν ἵππον.

«Δάσος ὄξυν, ἐξέλθετε!» Ὁ ὁδη-

γὸς τῆς ἀμαξοστοιχίας ἤνοιξε τὴν θύραν αὐτῆς.

«Καλῶς ὦρισε, Μαρία!»

Αὕτη ἀνέκραξε μεγαλοφώνως· «Ρόλφ! Ρόλφ!»

Ὁ νέος τῇ ἔτεινε γελῶν τὴν χεῖρα. «Ἐλα γρήγορα, διότι ἡ ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ ἀμέσως!»

Ἀχ, ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἔχαιρεν ἀναλογισμένη τὴν συνέντευξιν ταύτην, πάντοτε ποθοῦσα τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν καὶ πάλιν ἤθελε περιβάλλῃ τὸν τράχηλον τοῦ ἄλλοτε ποτε παιδικοῦ τῆς συντρόφου, καὶ ἤδη ἴστατο ἐκεῖ ἐν τῇ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τοῦ σταθμοῦ, τῆς κονιορτώδους, καταπόρφυρος καὶ ἐστεναχωρημένη οὕτως ὥστε δὲν ἐτόλμα ν' ἀναβλέψῃ.

«Μαρία, τί ὀνειρεύεσαι; δὲν θὰ μοὶ δώσῃς κανὲν φίλημα;»

(Ἀκολουθεῖ.)

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

Εἰς τὴν "Νοβινὴν", ἀρτίζεται νέον θαύμα τοῦ ἸΘ' αἰῶνος, ἡ ἀνακάλυψις ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σερρών ὑπάρχουσιν ἑλλήνες ἐλκοντες τὸ γένος ἐκ Πέρσων!

Καὶ περὶ μὲν τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρει ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῆς εἰδήσεως ὅτι συνέστη ἐν Σοφίᾳ ἐπιτροπὴ ὅπως μελετήσῃ ποῦ καὶ τίνες ἐν τῇ προϋπολογισμῷ οἰκονομία δύνανται νὰ ἐπενεχθῶσιν ὅπως μὴ ἡ Βουλγαρία περιέλθῃ εἰς τὴν κατάστασιν Σερβίας καὶ Ἑλλάδος, ὁμολογεῖ δὲ ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν βουλγαρικῶν πόλεων εἰσιν ὑπέρογκοι, ἀναγράφοντες πολλὰς δαπάνας καὶ ὀλίγα ἔσοδα.

Πέρσαι καὶ οὐχὶ Ἑλλήνες. Ἐλθὼν ἤδη εἰς τὰ περὶ Ἑλλήνων, ἐλκόντων τὸ γένος ἐκ Περσῶν καὶ περὶ τῆς μονῆς Προδρόμου. Ἡ περιγραφή δημοσιεύεται ἐν εἰδει προσφάτου ἀλληλογραφίας ἐκ Σερρών ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1893 ὑπὸ ταξειδιώτου, ὅποιοι συνεχῶς γράφουσιν εἰς τὴν "Νοβινὴν", περιερχόμενοι ἀπᾶσας τὰς ἐπαρχίας τῆς Μακεδονίας. Ὁ ταξειδιώτης μεταβαίνων ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Μελένικον διὰ Σερρών ἰσχυρίζεται ὅτι μόνον πρὸς ἀνατολὰς τῶν Σερρῶν ὑπάρχουσιν ἑλληνικά χωρία 12-18 ὥν τὸ βορειότερον τυγχάνει τὸ Βεσνίκον. "Ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἀποτελοῦσι, λέγει, ταῦτα διὰ τὴν ἐθνογραφίαν". Διατί; διότι "πιστεύεται ὅτι μετακίσθησαν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐκείνῃ ὑπὸ τοῦ Πέρσου βασιλέως (!) καὶ, προστίθῃσιν ὁ ταξειδιώτης, κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τοῦ κιτρινομαύρου καὶ ἰσχυροῦ προσώπου ὁμοιάζουσι ταῦς Πέρσας". Θέλετε καὶ ἐπιχειρήματα; Ὁ ταξειδιώτης ἀναφέρει τὸ πασίγνωστο ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν ἐκείνων, ὀνομαζομένων δαρναχωρίων, συχνάκις παρεμβάλλουσιν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ καὶ τοῖς ἄσμασι τὸ μέχρι τοῦδε ἐτυμολογικῶς μὴ ἐξακριβωθέν μῦθον δᾶρε, ὡς "ἀπὸ ποῦ ἦρθες δᾶρε". Ἄλλ' ἐν ᾧ ἀπλούστατα ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς προσελθὼν ἐκ τοῦ δὲ ἄρα, ἡ καὶ ἐξ ἄλλης τινος λέξεως ἢ φράσεως, ὁ ταξειδιώτης πιστεύει ἀλλόκοτον σχέσιν πρὸς τὸν Δαρτεῖον. Ἐνθυμούμεθα δὲ ἄλλην

πολλὴ θαυμασιωτέραν βουλγαρικὴν ἐπίνοιαν. Ὁ παρὰ Βουλγάρους πολὺς Στέφανος Βέρκοβιτς, Σέρβος πρὸ ἐτῶν ἐν Σέρραις χρηματισθεὶς κατ' ὄναρ βουλγαρικὴν φιλολογίαν καὶ συρράψας τὴν "Σλαβικὴν Βέδαν" συνονθύλευμα ἄσμάτων βουλγαρικῶν δὴθεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ, ἀναφέροντων προχριστιανικὰ καὶ μάλιστα προϊστορικὰς ὑποθέσεις, ὁ θαυμάσιος οὗτος γλωσσολόγος εὗρε τί νομίζετε; ὅτι τὸ δᾶρε ἀπαντᾷ συχνάκις ἐν τοῖς τῆς "Σλαβικῆς Βέδας" ἄσμασι, τοῖς μνημονεύουσι προχριστιανικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἔχει σημασίαν ἡττις, ὥστε, (ἐπειδὴ ῥάβδος ἐν γωνίᾳ ἄρα βρέχει) οἱ κάτοικοι τῶν Δαρναχωρίων εἰσιν οἱ ἡττιμένοι Θηβαῖοι, οὓς ὁ Φιλίππος μετέκτισεν αὐτόθι. Βαβαὶ τῆς παραδοξολόγου τολμῆς. Καὶ διὰ τοιούτων θέλουσι νὰ ἰθρέψωσι πνευματικῶς τὸν ἀπλοῦκὸν βουλγαρικὸν λαόν, εἰς ὃν ἡ "Νοβινὴ" πάντα τὰ γραφόμενα αὐτῆς προσφέρει ὡς θαύματα καὶ θέσφατα.

Ὁ ταξειδιώτης σημειοὶ ὅτι τοῦναντίον οἱ Βούλγαροι διακρίνονται τῶν Ἑλλήνων διὰ τῶν λευκῶν ἐνδυμάτων, τοῦ λευκοτέρου καὶ εὐτραφεστεροῦ καὶ καθαρωτέρου προσώπου. Δαρνάκην ἱερέα ὁ ταξειδιώτης ἐχαιρέτισε βουλγαριστὶ, ἀλλ' ἐκεῖνος καίπερ γινώσκων βουλγαρικὰ, ἤρξατο κακολογῶν τὸν χαιρετίσαντα. Ἀλλὰ τίνος ἕνεκα ὁ ταξειδιώτης, ὅστις δεικνύει γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς δὲν ἐχαιρέτισεν ἑλληνιστὶ τὸν Ἑλλῆνα;

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΡΟΜΕΡΑΙ ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΕΣ ΕΝ ΣΙΒΗΡΙΑ

Ὁ ἐν Ὁδησσῷ ἀνταποκριτὴς τῶν "Ἡμερησίων Νέων" ἐπιστέλλει τηλεγραφικῶς τὰ ἐξῆς: Ἡ Βλαδιβοστόκ, ἐφημερίς δημοσιευομένη ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ῥωσικῇ μερίσματι ἐπὶ τοῦ εἰρηνικοῦ Ὁκεανοῦ, περιέχει τρομερὰν περιγραφὴν τῆς μεταχειρίσεως τῶν ῥώσων καταδικῶν ἐπὶ τῆς νήσου Ουνώρας. Ἡ νήσος αὕτη εἶνε ἀποικισμένη ὑπὸ καταδικῶν, ἐκτελούντων βαρείας ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν Χάνων τινός, ὅστις ἐσχάτως, μετὰ γενομένην ἐξέτασιν ἐπαύθη καὶ συνελήφθη. Ὁ Χά-

νωρ οὗτος, ὅστις ἐστάλη πρὸ χρόνων ὁ ἴδιος ὡς κατάδικος καὶ ἐξόριστος, ἐπέβαλε τοιαύτας ἀρόρητους βασάνους εἰς τοὺς "δυστυχεῖς" καταδικούς οὓς εἶχεν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν του, ὥστε εἰκοσιν ἐξ αὐτῶν ἠκρωτηρίασαν ἑαυτοὺς φοβερῶς τὸ τροπικόν, διὰ νὰ γλυτώσωσιν ἀπὸ τὰς χεῖράς του. Πολλοὶ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἐδραπέτευσαν εἰς Ταϊγὰ, ὅπου ὑπέφεραν ἀπερίγραπτον ἐνδειαν, ἀσθένειαν, καὶ πείναν. Εἰς τούτων συλλεφθεὶς ἐκ νέου εἶχεν εἰς τὰ θυλάκια του τεμάχια ἀνθρωπίνης σαρκός, καὶ ἡ ἐξομολόγησις του ὅτι οἱ φυγάδες ἐσφαζαν καὶ ἐφαγον τὸν σωματικῶς ἀσθενέστερον ἐκ τῶν συντρόφων των ἐπεβεβαιώθη ἀπὸ νεωτέρας ἀνακαλύψεως.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΩΝ

Θλιβερώτατον δυστύχημα συνέβη τελευταῖον εἰς τὰς Ἀλπεῖς. Ζεῦγος νεονύμφων ἐκ Βιέννης, ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Χάουβνερ, ἀφ' οὗ ἐστεφανώθησαν, ἀπῆλθον νὰ ἐκτελέσωσι τὴν γαμήλιον ἐκδρομὴν των εἰς τὰς Ἀλπεῖς. Ἐκεῖ κατῴκησαν εἰς Ἀλτσεν, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἑννς, ἐγγὺς τοῦ Λίντη διερχόμενοι τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος. Μίαν πρωΐαν, τὴν Κυριακὴν 30 Μαΐου ἐξεκίνησαν διὰ ν' ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὸ Βούχσταϊν, μίαν τῶν κορυφῶν τῶν Ἀλπεων.

Εἶχον ἀνέλθῃ εἰς ἱκανὸν διάστημα, ὅτε, κατὰ τύχην ἀμφοτέροι (ἴσως διότι ὁ εἰς ἠθέλησε νὰ βοηθήσῃ τὸν ἄλλον προσκόψαντα) ὠλισθήσαν καὶ ἔπεσον ἀπὸ ὕψους πλέον τῶν ἐννεακοσίων ποδιῶν κάτω εἰς τὴν χιόνα. Ἀπεμεμακρυσμένοι θεαταὶ τοὺς ἐβλεπον πίπτοντας. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐκυλίετο καὶ ἐστρέφετο πολλάκις ἐν τῇ τρομερᾷ πτώσει τῆς, θέαμα φρικώδες. Φύλακες καὶ ὁδηγοὶ τῶν Ἀλπεων δι' ὕλης τῆς ἡμέρας ἠρεῦντων εἰς τὰς χιόνας καὶ εἰς τὰ δάση νὰ εἰδῶσι τὰ σώματα τῶν δύο νεονύμφων, ἀλλ' οὐδεμία ὑπῆρχεν ἐλπίς ὅτι θὰ τοὺς εὕρισκον ζώντας.

ΠΩΛΗΣΕΙΣ ΒΑΓΩΝΙΩΝ

	Βαγ.	Λιβ.	φρ.	χρ.
Ραζ	1	56	8	65
"	1	57 1/4	8	90
"	1	56—	8	60
"	2	56—	8	65
"	1	55 1/2	8	40
"	1	57—	8	80
Πραβ. . . .	2	57 1/4	8	90
"	1	55 3/4	8	55
Κασπετσάν .	2	55 1/2	8	50
"	1	55 3/5	8	55
"	1	55 1/2	8	50
Καλ. . . .	1	—	6	65

Βάρνα, τῇ 24 Ἰουνίου 93.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 24 Ἰουνίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)	ἀγορὰ εἰς χρυσόν		πωλήσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	Λέβα	ἐκ.	Λέβα	ἐκ.	Λέβα	ἐκ.
Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 2.20						
Ἀγορὰ 2.50						
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια 100..	—	—	276	—	266	50
" φράγκ. χρ. σά 100..	—	—	101	—	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φινρ. 100..	—	—	208	—	206	80
" φράγκ. χρυσά 100..	—	—	100	20	—	—
Γερμανίας μάρκ. 100..	—	—	123	80	123	35
" φρ. χρ. ε 100..	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας } φράγκα χρυσά 100..	—	—	100	20	100	—
Βελγίου }						
Ἰταλίας }						
Ελβετ. }						
Ἀγγλίας λίρα στερλ. 1..	—	—	25	18	25	16
" φράγ. χρυσά 100..	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. 1..	—	—	22	87	22	70
" φράγ. χρυσά 100..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας } φράγκα χρυσά 100..	—	—	100	15	—	—
Ρουμανίας }						
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.815						

Ὁ ἐλάχιστος ὁρος διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρος 2.50 ἐκ

(2) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (2)

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΑΙ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΕΝΟΣ ΔΙΑΒΑΤΟΥ

(Συνέχεια)

Τέλος πάντων ἀπεβιάσθημεν· ἐγὼ ὅμως προὔτιμησα ν' ἀποχωρισθῶ πρὸς ὦραν τοῦ μικροῦ μου ὁδοιπορικοῦ σάκου ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπως μὴ φανῶ πολὺ ὀχληρὸς εἰς τὴν λεπτοφυᾶ λέμβον, ἐφ' ἧς ἐπέβημεν.

Επὶ τῆς ἀποβάθρας ἐχαιρετήσαμεν τοὺς παρατυχόντας ὁμογενεῖς, διηυθύνθημεν δὲ πρὸς τὸ μικρὸν τελωνεῖον, ἐνθα ὑψοῦται ἡ ζωηρόχρους βουλγαρικὴ σημαία ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ὁποίας ζῶμεν.

Οἱ τελωνοφύλακες εὐγενέστατα μᾶς ἐχαιρέτησαν πρὶν ἢ θεωρήσωσι τὰς ἀποσκευὰς μας.

Αἱ ὁδοὶ τοῦ μικροῦ Βαλτσικίου εἶναι ἄλλαι καὶ ἑτερεαί· μόνον μία, ἡ κεντρικὴ, εἶναι ἀρκούντως πλατεία καὶ καθαρά κυρίως ἕνεκεν τῆς μεγάλης αὐτῆς κλίσεως, αἱ πλεῖσται πλήρεις πηλοῦ καὶ ἀχύρων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἕνεκεν τῶν πολλῶν φορτηγῶν ἁμαξῶν.

Εἰς κύριος μοὶ ἔλεγεν ὅτι Βαλτσίκι εἶναι ξένη λέξις σημαίνουσα παχέϊαν λάσπη. Τὸ ἔαρ ὑποθέτω δὲν εἶναι τόσῳ ὀχληρὸν.

Ἐκ τῶν ὁμογενῶν οἱ πλεῖστοι εἶναι ξένοι ἀποκατασταθέντες αὐτόθι κατὰ διαφόρους ἐποχὰς Ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν. Εἶναι λαμπροὶ καὶ φιλόξενοι ἄνθρωποι ὅλοι! Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὰς εὐτυχεῖς στιγμὰς τὰς ὁποίας διήλθον μετ' αὐτῶν.

Ἡ λέσχη των εἶναι μικρὸν καφενεῖον.

Μία μόνη σπουδαία καὶ ἐπαισθητὴ

ἐλλειψις, ἡ ἐλλειψις εὐρείας οἰκογενεακῶς συναναστροφῆς.

Πειράζων δεσποινίδα τινα (ἐκ τῶν δύο τὰς ὁποίας ἐγνώρισα) ἔλεγον:

— Δεσποινίς, τὸν χειμῶνα πιστεύω ὅτι θὰ ἔχγτε ἱκανοὺς χοροὺς καὶ θέατρα.

— Ω, κύριε, ἀπήντησε, τὸ Βαλτσίκι εἶναι κόλασις καὶ φυλακὴ διὰ τοὺς νέους καὶ τὰς νεάνιδας.

Τῷ ὄντι καὶ ἐγὼ εἶχον σχηματίσῃ τὴν αὐτὴν πεποίθησιν. Ἐν τῇ μοναζίᾳ ὁ ἄνθρωπος εὐκόλως σχετίζεται κατεστενωχωρήθην, ἐσκέφθην νὰ τὰς προσκαλέσω εἰς περίπατον, ἀλλ' ἡ ἀβρότης μὲ ἀνεχαιρίσε.

Ἐτερον μειονέκτημα εἶναι ὅτι αἱ ἐκκλησίαι κείνται εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Βαλτσικίου εἰς τὴν κορυφὴν, λόφου. Ἡ ἑλληνικὴ κεῖται παρὰ τὴν βουλγαρικὴν.

Κατὰ μέσον ὅρον ἀπαξ ἡ δις τοῦ ἔτους ἐκκλησιάζονται οἱ χριστιανοί.

— Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ εἶναι τις χριστιανὸς ἐν Βαλτσίκῳ, εἶπον εἰς τὴν δευτέραν δεσποινίδα (πολωνίδα)!

— Ναι, κύριε, ἀπήντησεν ἐκείνη μετὰ πονηροῦ μειδιήματος εἰς τὰ χεῖλη, δι' οὗ ἠθέλε νὰ σημάνη ὅτι ἡ νεότης ἔχει πλησιέστατα τὸν ναόν, ἐν τῇ καρδίᾳ, τὸν ναόν τοῦ ἔρωτος.

Ἐνεκεν δὲ τῆς μακρᾶς ἀποστάσεως εἶναι γλισχρόταται αἱ εἰσπράξεις τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας· ἀλλ' ἡ καρδιά καὶ ἡ φιλομουσία τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν εἶναι μεγάλη ἀναπληροῦσα τὰ ἐκάστοτε ἐλλείμματα. Ὡς μία οἰκογένεια συσκέπτονται περὶ τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Υπάρχουσι βεβαίως καὶ ἐκεῖ μικροφιλοτιμίαι, αἱ ὁποῖαι εὐχομαι ἐγκαίρως νὰ ἐξαφανισθῶσιν.

Ἐχουσι καὶ μικρὸν χαμηλὸν σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον διδάσκονται ἀρκετὰ ἑλληνόπουλα ἄρρενα καὶ θήλεα παρ' ἐνὸς εὐσυνειδήτου διδασκάλου. Συνεκινήθην μεγάλως ἅμα ὡς ἤκουσα τὰ μικρὰ ἑλληνόπουλα φθγγόμενα τὴν μητρικὴν των γλῶσσαν! Τὰ καυμένα!

Ω.

(ἀκολουθεῖ)